

Sygnatura akt II C 370/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lutego 2020 roku w Ł.

sprawy z powództwa E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G.

przeciwko R. J.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę (...) (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 370/19

UZASADNIENIE

W dniu 20 grudnia 2018 roku E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł pozew, domagając się zasądzenia od R. J. kwoty 17428,20 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 18 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

(pозew k. 4-6)

W dniu 23 stycznia 2019 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zaskarżony sprzeciwem przez pozwanego w całości. Postanowieniem z dnia 18 marca 2019 roku sprawę przekazano do rozpoznania tut. Sądowi.

(nakaz zapłaty k. 6 odw., sprzeciw k. 7 odw.- 9, postanowienie k. 17)

W piśmie procesowym z dnia 27 czerwca 2019 roku pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, doprecyzował zarzuty zgłoszone w sprzeciwie.

(pismo k. 88-95, pełnomocnictwo k. 96)

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 11 września 2015 roku (...) Sp. z o.o. spółka jawna we W. zawarła (jako cedent) z T. Niestandaryzowanym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym (jako cesjonariuszem) umowę ramową przelewu wierzytelności, przedmiotem której miały być, obok wierzytelności już istniejących, wierzytelności przyszłe, wynikłe z pożyczek zawartych przez cedenta z dłużnikami- konsumentami od dnia 14 września 2015 roku, do których mają zastosowanie przepisy ustaw o kredycie konsumenckim, pieniądze, wobec których nie istnieje zakaz ich

przelewu, nieprzedawnione, wreszcie wynikające z umów pożyczek zawartych w okresie nie dłuższym niż 60 dni przed jej przelewem na rzecz cesjonariusza. Ponadto w § 4 pkt 3 umowy postanowiono, że cedent zobowiązuje się dokonywać cyklicznych przelewów powyższych wierzytelności, poczynając od dnia 14 września 2015 roku, a cesjonariusz zobowiązuje się te wierzytelności nabywać. Chwilą przejścia danej wierzytelności był moment jej przelewu; cesjonariusz mógł odmówić nabycia określonej wierzytelności, składając stosowne oświadczenie. Warunkiem zbycia było złożenie w ciągu 30 dni od dnia przelewu przez cedenta oświadczenia dla każdej cedowanej wierzytelności, zgodnego ze wzorem (zał. nr 3) zawartym umowie ramowej. Cena nabycia wierzytelności ustalona w § 5 umowy ramowej została uiszczona.

(umowa ramowa przelewu wierzytelności k. 40- 51, umowa przelewu wierzytelności k. 32- 37 odw., wykaz wierzytelności k. 38, oświadczenie o zapłacie ceny k. 28- 29, wzór oświadczenia k. 55)

(...) Sp. z o.o. sp. j. jest poprzednikiem prawnym (...) Finanse Sp. z o.o. we W., w wyniku przekształcenia na mocy uchwały z dnia 18 grudnia 2015 roku.

(odpis pełny z KRS k. 128-130)

W dniu 10 marca 2017 roku (...) Finanse sp. z o.o. we W. (jako pożyczkodawca) zawarł z pozwanym (jako pożyczkobiorcą), umowę pożyczki nr (...), na mocy której udzielono pożyczki w łącznej kwocie 17000 zł, z czego wypłacono do dyspozycji pozwanego kwotę 8500 zł, pozostałą zaś kwotę potrącono z przeznaczeniem na pokrycie opłat: prowizyjnej (6375 zł) i za udzielenie pożyczki (2125 zł). Całkowita kwota do spłaty wynosiła z kolei 19718,16 zł. W razie opóźnienia w płatności dwóch pełnych rat, pożyczkodawca był uprawniony do wypowiedzenia powyższej umowy z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem zwykłym do zapłaty zaległych rat, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Kwota 8500 zł została pozwanemu wypłacona. Pozwany zaprzestał regularnego uiszczania rat.

(umowa pożyczki k. 20-21v odw., potwierdzenie wykonania transakcji płatniczej k. 29, bezsporne)

W dniu 15 marca 2017 roku pożyczkodawca (jako cedent) złożył oświadczenie o dokonaniu cesji wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki nr (...) z dnia 10 marca 2017 roku zawartej między cedentem a R. J., na rzecz T. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego (jako cesjonariusza) w oparciu o umowę ramową przelewu wierzytelności z dnia 11 września 2015 roku. Następnie w dniu 1 marca 2018 roku T. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty dokonał cesji powyższej wierzytelności na rzecz (...).

(oświadczenie k. 26, oświadczenie k. 27)

W dniu 18 października 2017 roku T. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z związku z opóźnieniem w płatności dwóch pełnych rat, skierował do pozwanego zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy, w treści której zawarto sformułowanie, że tylko spłata kwoty 1665,95 zł może doprowadzić do cofnięcia wypowiedzenia i umożliwić spłaty zgodne z warunkami pierwotnego harmonogramu pożyczki. Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 24 października 2017 roku.

(zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy k. 23, potwierdzenie odbioru k. 24)

W dniu 27 lutego 2018 roku pomiędzy T. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym (jako cedentem) a powodem (jako cesjonariuszem) zawarta została umowa przelewu wierzytelności szczegółowo określonych w wykazie wierzytelności stanowiącym załącznik nr 1 do umowy, w tym wynikającej z umowy pożyczki z 10 marca 2017 roku.

(umowa ramowa przelewu wierzytelności k. 40- 51, umowa przelewu wierzytelności k. 32- 37 odw., wykaz wierzytelności k. 38, oświadczenie o zapłacie ceny k. 28- 29, wzór oświadczenia k. 55)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu (w całości) z uwagi na niewymagalność roszczenia oraz nieważność umowy pożyczki (w części).

Powód opierał swoje żądanie na podstawie art. 720§1 kc oraz (...) (...) z 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim, wskazując że dochodzoną wierzytelność uzyskał na podstawie umowy cesji (art. 509 § 1 kc). Pozwany podnosił: brak legitymacji czynnej powoda, niewykazanie otrzymania przez pozwanego kwoty pożyczki, brak wymagalności roszczenia wobec jego nieskutecznego wypowiedzenia oraz nieważność postanowień umownych.

Co do pierwszego z zarzutów należy wskazać, że ugruntowany jest pogląd o dopuszczalności cesji wierzytelności przyszłej, pod warunkiem odpowiedniego jej oznaczenia, przy założeniu, że może ona przejść na nabywcę dopiero z chwilą powstania. Wymaga zatem określenia danych, pozwalających ustalić w chwili powstania konkretnej wierzytelności, że to właśnie ta wierzytelność objęta była wcześniej zawartą umową cesji. W niniejszej sprawie warunki te zostały spełnione. Powód przedłożył zawartą pomiędzy poprzednikiem prawnym pożyczkodawcy a (...), umowę ramową przelewu wierzytelności (m.in.) przyszłych, która precyzyjnie określała cechy wierzytelności, pozwalających na zakwalifikowanie ich jako stanowiących przedmiot umowy. Określono tryb przelewu, a więc sukcesywne przelewanie ich po zawarciu umów z konsumentami, moment cesji (chwila dokonania przelewu) oraz warunek rozwiązujący w postaci oświadczenia cesjonariusza o odmowie nabycia w terminie 7 dni od dnia przelewu. Każda cedowana wierzytelność wymagała złożenia oświadczenia cedenta na formularzu określonym załącznikiem (nr 3) do umowy ramowej. W oświadczeniu konkretyzowano przelewane wierzytelności, określając m.in. rodzaj umowy, numer umowy, datę jej zawarcia i strony. W ocenie Sądu opisana powyżej formuła umowy o przelew wierzytelności przyszłych jest skuteczna, biorąc pod uwagę poczynione na wstępie rozważania dotyczące dopuszczalności przelewu wierzytelności przyszłych.

Zarzut nieudowodnienia faktu przekazania kwoty pożyczki pozwanemu w świetle zgromadzonych w niniejszej sprawie dowodów nie mógł się ostać. Powód złożył do akt źródłową umowę pożyczki, z której wynika obowiązek przekazania pozwanemu określonej kwoty a także dokument stanowiący potwierdzenie transakcji. Co więcej, pozwany w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty wniesionego po doręczeniu mu nakazu zapłaty, a więc w pierwszym piśmie jakie złożył nie zaprzeczył, aby otrzymał kwotę pożyczki; w ocenie Sądu taki zarzut, gdyby okoliczność niewypłacenia kwoty pożyczki rzeczywiście zaistniała, byłby sformułowany już w sprzeciwie, a sytuacja odmienna skutkuje niewiarygodnością twierdzenia pozwanego o niewypłaceniu pożyczki.

Odnosząc się do zarzutu niewymagalności roszczenia, stwierdzić należy, że powód dochodząc należności w związku z twierdzeniem o skutecznym wypowiedzeniu umowy, winien co tę okoliczność udowodnić (art. 6 kc). Powód nie sprostował w tym zakresie ciężarowi dowodu, ograniczając się jedynie do przedłożenia zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy z dnia 18 października 2017 roku i potwierdzenia doręczenia z 24 października 2017 roku. Wypowiedzenie to nie było skuteczne w świetle brzmienia umowy pożyczki. Pozwany istotnie zalegał z płatnością dwóch pełnych rat, a w konsekwencji pożyczkodawca uzyskiwał uprawnienie do wypowiedzenia umowy, jednakże dopiero po uprzednim wezwaniu listem zwykłym dłużnika do zapłaty. Bezsporne jest, że takiego wezwania pożyczkodawca nie wystosował do pozwanego. Co do zasady dopuszczalne jest dokonanie warunkowego wypowiedzenia umowy pożyczki i połączenie tej czynności z wezwaniem do zapłaty. Jednakże, zawsze w takim wypadku niezbędna jest analiza skuteczności takiej czynności prawnej w kontekście treści łączącego strony stosunku prawnego, a nadto analiza oświadczenia o wypowiedzeniu pod kątem tego, czy zawiera w sobie wezwanie do zapłaty. Tymczasem w świetle umowy pożyczki pożyczkodawca na mocy umowy, zyskiwał uprawnienie do wypowiedzenia umowy dopiero „po uprzednim”- a zatem wcześniejszym- wezwaniu do zapłaty w terminie 7 dni. Po bezskutecznym upływie terminu, realizowało się prawo do rozwiązania umowy i postawienia w stan wymagalności całości zadłużenia pożyczkobiorcy. Co więcej, nawet gdyby uznać, że warunkowe wypowiedzenie było tutaj dopuszczalne, nie miało ono miejsca w niniejszej sprawie. Nie sposób bowiem uznać sformułowania zawartego w treści wypowiedzenia, „tylko spłata kwoty spowoduje wycofanie

wypowiedzenia” za warunkowe wypowiedzenie umowy. Wobec braku skutecznego wypowiedzenia umowy o kredyt, powództwo podlegało oddaleniu jako przedwczesne.

Jedynie na marginesie powyższych rozważań (wobec tego że powództwo podlegało oddaleniu w całości) należy wskazać, że nawet gdyby nie utrzymał się zarzut o niewymagalności roszczenia, Sąd uwzględniłby powództwo jedynie w części, z uwagi na nieważność postanowień umownych (art. 58§1 kc), jako zmierzających do obejścia prawa o maksymalnym wymiarze odsetek (art. 359§2¹ kc). Pożyczkodawca, obok doliczenia do kwoty kapitału odsetek za korzystanie z kapitału, zastrzegł obowiązek zapłacenia przez pozwanego dodatkowo prowizji (6.375 zł) i opłaty za udzielenie pożyczki (2.125 zł). Całkowita kwota do spłaty wynosiła 19.718,16 zł, zaś sam pozwany otrzymał do dyspozycji 8.500 zł. Koszty zawarcia umowy stanowiły zatem 100% kwoty wypłaconego kapitału.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98§1 kpc, obciążając powoda w całości kosztami poniesionymi przez pozwanego.